

Skyddsjakt och licensjakt på fridlysta rovdjur på lösa grunder – därför överklagar vi!

Jaktbeslut på rovdjur ges alltmer frikostigt och de kan dessutom vara felaktigt fattade. Förebyggande åtgärder för att skydda tamdjur ska i första hand vidtas och djurägare har ansvar. Dödandet av vilda djur, specifikt våra rovdjur, har vi olika uppfattningar om även inom föreningen. Men det är en sista utväg som måste övervägas noggrant.

En gång i tiden hade jag höns. Det var en liten flock av lantrastyp som vi hade för hobbybruk enbart. Ibland hände det att höken och även räven kom på besök i hönsgården. Det var ju naturligtvis inte kul.

Men, blev jag arg på höken eller ville jag skjuta räven, eller rent av utarma naturen genom att utrota alla predatorer bara för att jag ska få syssla med min hobby? Nej, inte alls. Det som hände var att jag blev arg på mig själv, för att jag inte hade skyddat mina djur tillräckligt väl. Det var mitt ansvar som djurägare att skydda mina djur och där hade jag brustit. Det var inte rävens fel om jag hade glömt att stänga om hönsen. Så tänkte jag. Om jag släpper min hund lös så tar jag en medveten risk att den kan utsättas för faror. Det gäller inte minst om jag släpper min hund i ett vargrevir, oavsett om det sker i jakt-sammanhang eller ej.

ATT GÅNG PÅ GÅNG släppa en hund lös i ett vargrevir och varje gång en hund blir tagen begära skyddsjakt på vargarna i reviren är verkligen att missbruka detta instrument som skyddsjaktsmöjligheten innebär. Att jaga ett fridlyst och rödlistat djur med syftet att några få ska kunna utöva sin hobby är något som vi starkt motsätter oss. Vi i Svenska Rovdjursföreningen anklagas ofta för att ”reflexmässigt” överklaga alla skyddsjaktbeslut. Men när man har att göra med fridlysta djur måste varje skyddsjaktbeslut vara noga genomtänkt och alla andra förebyggande åtgärder vara prövade.

Vi har funnit att länsstyrelserna har blivit alltmer frikostiga med detta medel och beviljar skyddsjakt, ofta enligt vår uppfattning på lösa grunder. Därför behöver vi granska varje skyddsjaktansökan mycket noga, om den följer regelverket. Om det finns minsta tvekan så överklagar vi. Dessutom märker vi en tendens att beslutet tas en fredag eftermiddag och verkställs under helgen. De demokratiska rättigheterna att överklaga på ett funktionellt sätt är därmed satta ur spel.

Om alla andra förebyggande åtgärder har vidtagits och man till sist inte ser någon annan utväg än skyddsjakt är det av stor vikt att det är rätt djur som skjuts. Att på måfå skjuta vilket djur som helst i någon tro att det går att uppföstra vilda djur, eller i något som liknar primitiv hämnd, har inget i modern rovdjursförvaltning att göra.

FRÅGAN OM RÄTTEN att ta ett djur av daga är en fråga där det finns en bred spännvidd inom Rovdjursföreningen. Vi har medlemmar som anser att varje enskilt liv har ett okränkbart värde. Och vi har aktiva jägare inom vår förening. Några ser mer pragmatiskt på döden, medan andra har ett starkt engagemang för varje enskild rovdjursindivid. Jag hoppas att de olika perspektiven leder till konstruktiva diskussioner där vi möts runt lägerelden eller på styrelsemötena. Det viktiga är att vi kan enas kring vår gemensamma värdegrund som kommer till uttryck i rovdjurspolicyn, som du finner på hemsidan. Ta gärna och läs den.

NÄR DETTA SKRIVS ligger vår överklagan över årets licensjakt på varg hos Förvaltningsrätten. Eftersom den senaste inventeringen visade att vi har mer än 300 vargar i Sverige och vargstammen därmed enligt myndigheterna sägs ha uppnått gynnsam bevarandestatus, anses det finnas utrymme för licensjakt på varg.

Men siffran 300 individer förutsätter att vi får in en invandrad varg från den finsk-ryska populationen vart femte år, som tillåts föröka sig. Den senaste invandrade vargen fick valpar 2016. Så om ingen ny invandrad varg kommer in i vinter och hinner föröka sig nästa år faller hela detta resonemang som ett korthus. Då krävs en betydligt större population. Att på dessa lösa grunder tillåta licensjakt är ytterst anmärkningsvärt.

Tillsammans med detta nummer av Våra Rovdjur i brevlådan får du den vargbroschyr som föreningen har skrivit. Där får du fakta kring vargen som förhoppningsvis underlättar för dig så att du kan bemöta de fördomar och faktafel som man fortfarande kan möta när vargen kommer på tal.

Så oavsett om det är julsinka eller ett veganskt julbord ni kommer att åtnjuta i jul så vill jag önska er en God Jul och ett spårnörikt Gott Nytt År med många fina rovdjursupplevelser!

PER AXELL
ORDFÖRANDE

Foto: Hans Ring

Våra Rovdjur

ges ut av Svenska Rovdjursföreningen till medlemmar och prenumeranter fyra gånger/år

Organisation

Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
E-post: info@rovdjur.se
Telefon: 08-441 41 17
Hemsida: www.rovdjur.se

Medlemsavgift och prenumeration

325 kr, familjemedlem 40 kr, betalas till bg 5509-3876 eller pg 149 42-7.
För boende utomlands tillkommer 100 kr i porto.

Adressändring

medlemsregister@rovdjur.se

Redaktör och ansvarig utgivare

Tatjana Kontio
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
08-441 41 17, 0736-19 72 59
tatjana.kontio@rovdjur.se

Redaktionskommitté

Anders Bjärvall
Björn Ljunggren
Carl-Gustaf Rosén
Hans Ring
Lina Ricklund
Lise-Lotte Norin
Tatjana Kontio

Medverkan

med material i tidningen sker på ideell basis. Våra Rovdjur redigerar materialet i samråd med medverkande och väljer publiceringstillfälle. Välkommen med text- och bildbidrag!
Ett urval av materialet i tidningen läggs även ut på vår hemsida, efter föreningens överenskommelse med författare och fotografer.

Manusstopp

Våra Rovdjur nr 1 2021:
18 januari 2021

Upplaga

3 900 ex

Omslagsfoto:
Susann Engqvist
Vintervarg (hägn).